

Kur'an hayatımızın neresinde?

Gönderen Kadir Hatipoglu - Temmuz 10 2013 20:34:52

Kur'an hayatımızın neresinde? Kur'an Allah tarafından insanlık için gündeňlerilmiş son uyarı ve son çağrı; ağrının adıdır. Son nebi vasıtıyla bize sunulan bu mesaj, kendisine verilen hayat nimetini kimin daha güzel amel edeceğini sınamak için yaşadığımızın hayatının resi olduğunu söylemektedir. Bir hidayet, bir ışık, bir burhan ve bir rahmettir. O şıkkılı olarak müminler ve mutakiller için; daha geniş zaviyede ise tüm insanlık için bir rahmet vesilesidir. Muhatabı ise biz insanlardır. Bu nedenle "İnsan ve Kur'an, ikizdir." ve "şülenmiştir." Yine de kitabımız Kur'an, dünyaya hayatını tanımlarken onun "#1608;" "#1614;" "#1605;" "#1614;" "#1575;" "#1575;" "#1604;" "#1581;" "#1614;" "#1610;" "#1614;" "#1608;" "#1577;" "#1615;" "#1575;" "#1604;" "#1583;" "#1617;" "#1615;" "#1606;" "#1618;" "#1610;" "#1614;" "#1575;" "#1601;" "#1616;" "#1609;" "#1575;" "#1618;" "#1604;" "#1575;" "#1614;" "#1582;" "#1616;" "#1585;" "#1614;" "#1577;" "#1616;" "#1575;" "#1616;" "#1604;" "#1575;" "#1617;" "#1614;" "#1605;" "#1614;" "#1578;" "#1614;" "#1575;" "#1593;" "#1612;" " " bir gemiciliği meta Olduğunu "Dünyaya hayatı ise, ahiret hayatı yanında, gemiciliği bir doyum ve avunmaktan ibaret." ve "[1]" " " ve " " "#1586;" "#1615;" "#1610;" "#1617;" "#1616;" "#1606;" "#1614;" "#1604;" "#1616;" "#1604;" "#1617;" "#1614;" "#1584;" "#1616;" "#1610;" "#1606;" "#1614;" "#1603;" "#1614;" "#1601;" "#1614;" "#1604;" "#1575;" "#1614;" "#1575;" "#1604;" "#1581;" "#1614;" "#1610;" "#1614;" "#1608;" "#1577;" "#1615;" "#1575;" "#1604;" "#1583;" "#1617;" "#1615;" "#1606;" "#1618;" "#1610;" "#1614;" "#1575;" "İnsana şulum;slüüm; gümüşlerini [2], "#1601;" "#1614;" "#1604;" "#1575;" "#1614;" "#1578;" "#1614;" "#1594;" "#1615;" "#1585;" "#1617;" "#1614;" "#1606;" "#1617;" "#1614;" "#1603;" "#1615;" "#1605;" "#1615;" "#1575;" "#1604;" "#1618;" "#1581;" "#1614;" "#1610;" "#1614;" "#1608;" "#1577;" "#1615;" "#1575;" "#1604;" "#1583;" "#1617;" "#1615;" "#1606;" "#1618;" "#1610;" "#1614;" "#1575;" "onun bir aldatıcı olduğunu ve her an bizleri aldatabileceğini, [3] kimi insanların bu sınavda dünyayı ahiret karşılığında satın alarak (Arşaf, 130) ve onu tercih ederek (İbrahim, 13) bu sınavda kaybedenlerden olduğunu halbuki yine de yaratıcının "#1575;" "#1614;" "#1604;" "#1617;" "#1614;" "#1584;" "#1616;" "#1609;" "#1582;" "#1614;" "#1604;" "#1614;" "#1602;" "#1614;" "#1575;" "#1604;" "#1618;" "#1605;" "#1614;" "#1608;" "#1618;" "#1578;" "#1614;" "#1608;" "#1614;" "#1575;" "#1604;" "#1614;" "#1575;" "#1604;" "#1617;" "#1615;" "#1606;" "#1618;" "#1610;" "#1614;" "#1608;" "#1577;" "#1614;" "#1604;" "#1616;" "#1610;" "#1614;" "#1576;" "#1618;" "#1604;" "#1615;" "#1608;" "#1614;" "#1603;" "#1613;" "#1615;" "#1605;" "#1618;" "#1575;" "#1614;" "#1581;" "#1618;" "#1587;" "#1614;" "#1606;" "#1615;" "#1593;" "#1614;" "#1605;" "#1614;" "#1604;" "#1575;" "#1611;" "#1608;" "#1614;" "#1607;" "#1615;" "#1608;" "#1614;" "#1575;" "#1604;" "#1618;" "#1593;" "#1614;" "#1586;" "#1616;" "#1610;" "#1586;" "#1615;" "#1575;" "#1604;" "#1618;" "#1594;" "#1614;" "#1601;" "#1615;" "#1608;" "#1585;" "#1615;" "hayatı da şulum;lüm; de bizim hangimizin daha güzel amel edeceğini denemek için yarattığını bildirmektedir. [4] Yeri gümüş; ve ikisi arasındaki başıboş yaratmamış olan Yine de Allah[5] insanı da başıboş yaratmamıştır. Çünkü

kâinatta küreden zerreye her şey anımlı olup bir amaçin yaratılmıştır. İnsanın da bu hayatı yaşamasının bir gayesi ve amacı vardır. O da kulluktur. Ayette bu husus, وَمَا
خَلَقْتُ
الْجِنَّ
وَاْلاِنْسَ
اِلاَّ
لِيَعْبُدُونِ “Ben insanları ve cinleri ancak Bana kulluk etsinler diye yarattım.”[\[6\]](#)
İfadesi ile yerini almıştır. Bizlerin hiç ama hiç unutmaması gereken bir diğer gerçek, bu hayatın sonunda yine Rabbimize döneceğimiz gerçegidir.
O’na geri döndüğümüzde de, Rabbimizin bize soracağı en başta gelen sorulardan birisi de gön̄derdiği kitabı ile bağımızın ne olduğu sorusu olacaktır. Ahiret günün farklı sahnelerini bize tasvir eden Kur’an’ın değişindiği konular arasında, peygamberin kavmini Allah’a şikâyet edeceğidir. Bizim için o gün lehte ya da aleyhte tanık olacak olan Sevgili Rasulün,[\[7\]](#) bizler şefaatini beklerken karşılaşmamız muhtemel olan bu şikâyet, dünyada iken Kur’an’i terk etmekle alakalı olacaktır. Ayette bu husus şöyile dile getirilir:
وَقَالَ
الرَّسُولُ
يَارَبِّ
اِنَّ
قَوْمِى
اتَّخَذُوا
هَذَا
الْقُرْاَنَ
مَهْجُورًا “Ve (o gün) Rasul şöyile diyecek: Ey Rabbim! Kavmim bu Kur’an’i terk edilmiş bir obje haline getirdi...”[\[8\]](#) Müfessirler ayetin metninde geçen “mehcûr” ifadesini izah ederken bunun, terk etmek, iman etmemek, ondan yüz çevirmek ve onu sâhir ya da kâhin sözü gibi görmek suretiyle gerçekleşebileceğini söylerler.[\[9\]](#) İbn Kesir ise bu terkin içine, Kur’an’i ezberlemeyi, içerdigi anımları düşünmeye ve tedebbür etmeyi ihmali etmenin, onun emir ve yasaklarına imtisal etmeyi bırakmanın da girdiğini söyler.[\[10\]](#) İbn Teymiyye de bunu daha veciz bir ifade ile şöyile özetler: “Kur’an’i okumayan onu terk etmiştir. Kur’an’i okuduğu halde onun anımlarını düşünmeye onu terk etmiştir. Kur’an’i okuyup anımlarını düşünse de muhtevaları ile amel etmeyen onu (yne) terk etmiştir.”[\[11\]](#) Böyile bir şikâyetle yüz yüze gelmemek için bize düşen, Kur’an ile olan bağımımızı yeniden gözden geçirmektir. Bize verilen bu dünya hayatındaki yaşam sürecinde, neyi nerede ve niçin yapmamız gerektiğini öğrenmenin en kestirme yolu yüce kitabı Kur’an ile olan bağımımızı kurmak ve ona göre bir hayatı tanzim etmektir. Çünkü verilen hayatın tekrarı ve yenilenmesi söz konusu değildir. Ömür sermayesi de sürekli erimekte, hayat ölüme doğru hiç durmadan devam etmektedir. Gön̄derdiği nebi ile bize tenezzülde bulunan Yüce Rabbimizin bu son mesajı, bizim için kendisine tutunacağımız bir kulp, bir ip ve bir kılavuzdur. Tamamen bir hayırda ibaret olan bu Kur’an-ı mecîdin[\[12\]](#) bir nimet ve rızık olduğu da ayette şöyile vurgulanmıştır:

اَفَبِهَذَا
الْحَدِيثِ
اَنْتُمْ
مُدْهِنُون-
وَتَجْعَلُون
نَ رِزْقَكُمْ
اَنَّكُمْ
تُكَذِّبُونَ
َ “Şimdi siz, bu sözü mü
küçümsüyorsunuz ve Allah’ın verdiği rızka O’nu
yalanlayarak mı şükrediyorsunuz.” Ayrıca bu kitap, bize مَا
اَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ
الْقُرْاَنَ
لِتَشْقَى bir
güçlük ve sıkıntı olsun diye de indirilmemiştir.[\[14\]](#) Sadece bize ait problemlere
فَاِنْ
تَنَازَعْتُم
ْ فِى شَىْءٍ
فَرُدُّوهُ
اِلَى الللهِ
وَالرَّسُولِ
اِنْ
كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ
بِاللهِ
وَالْيَوْمِ
اْلاَخِرِ
ذَلِكَ
خَيْرٌ
وَاَحْسَنُ
تَأْوِيلاً
bir çözüm ve hakem olma amacıyla inzal buyrulmuştur.[\[15\]](#) Bu da,
öncelikle ona iman etmek ve akabinde de kendisine ittiba etmekle gerçekleşebilecek
bir husustur. Peki, Yaşadığımız hayatı baktığımızda Kur’an’ın yeri neresidir? Onu
hangi amaçla okumaktayız? Aileden eğitime, toplumsal olaylara kadar bizim gündelik
tüm eylemlerimizde Kur’an’ın konumu nerdedir? İşlerimizde “Allah bu
hususta ne der?” ifadesinin karşılığı olarak “Kur’an’an bu konuda bizden ne
ister?” sorusunu kendimize sorabiliyor muyuz? Buna sağlıklı cevap verebilmek için
de Kur’an ile aramızdaki bağın çok iyi olması tabii ki kaçinılmazdır. Sahi onu
niçin okuruz? Ne kadar okuruz? Nerede ve hangi zamanlarda ve kimler için okuruz?
Hiç onu kendimiz için okumayı deneyebildik mi? Günün ve ayın belirli
zamanlarından, dinî gün ve gecelere ait özel ibadetlerimizin arasına
sıkıştırduğumuz birtakım okumalar dışında bir program çerçevesinde Allah’tan
bizzat kendimize iniyormuş gibi bu ilahî vahiyile yüzleşmeyi hiç denedik mi? Onu
ne kadar tanıyoruz? Tanınmayan bir şey ne kadar anlaşılır ve ne kadar sevilir? Eğer Kur'an
tanınmazsa, neye inanılacağı, nasıl yaşanılacağı bilinmez. Bu durum kişiyi
çözemeyeceği, altından kalkamayacağı bir sürü problemle karşıya

bırakacaktır. Bizleri yaratın Yüce Rabbimiz, لَوْاَنْزَلْنَاهَذَاالْقُرْاَنَعَلَىجَبَلٍلَرَاَيْتَهُخَاشِعًامُتَصَدِّعًامِنْخَشْيَةِالللهِوَتِلْكَاْلَاَممْيَتَفَكَّرُونَ bu Kur’an’in bir dağa indirilmiş olması durumunda onun Allah’a olan saygılarından paramparça olacağını söyler[16] ve iman edenlerin اَلَمْيَأْنِلِلَّذِينَاَمَنُوآاَنْتَخْشَعَقُلُوبُهُمْلِذِكْرِاللهِ kendilerine inen bu vahiy ile kalplerinin ürperereceği vaktin ne zaman geleceğini sorar.[17] Günümüz Müslümanının bu çağrıya kulak vermesi her zamankinden daha elzem gözükmektedir. Bizler, ondan uzaklaşıkça gün yüzü görmedik aslında. Başımıza ne geldi ise Kur’an’a karşı duyarsızlaşıp onu mehcûr/metûk bırakmamız sebebiyle geldi. Hâlbuki biz ona yaklaşıkça hakikate yaklaşmanın büyük mutluluğunu, huzurunu ve heyecanını, aşk ve coşkusunu bulur; ondan uzaklaşıkça, zanların, vehimlerin, erdemzsizliklerin, büyüklenmenin bataklığına saplanırız. Bunun sağlanabilmesi için yapılması gereken husus, kendimizi Kur’an’a açmak ve vahye koşup Kur’an’in önünde diz çökmektir. Her türlü şeytani ve nefsanı niyet ve düşüncelerden, hem aklımızı hem de kalbimizi arındırarak yeniden euzü besmele çekmekti. Kendimizi vahyin karşısında bir öğrencisi gibi telakki ederek ondan mezun oluncaya kadar sürecek olan bir eğitime katılmaktır. Vahyi her okuyışumuzda ilk defa okuyormuş gibi bir hassasiyet göstermek, günün en bereketli zaman dilimi olan geceyi ya da seheri ona ayırmak; vahiy, tarihsel bir zaman dilimi içerisinde belirli bir topluma ve onların ihtiyaççlarına göre nazil olmuş olsa da Kur’an’i okuduğumuzda sanki bize o an iniyormuş gibi bir eda ile okumak bizi farklı bir zamana ve duyguya götürecektr. Kuşkusuz Kur’an’i okurken kişi bütün varlığıyla vahye kulak vermeli, şahsî görüş ya da kanaatlerini geri plana çekmelidir. Kur’an’in belirli periyotlarla kendimiz için en

[1] Ra'squo;d [2] Bakara, 212 [3] Lokman, 33 [4] Muuml;lk, 2 [5] Sa'squo;d, 27; Enbiya, 16 [6] Zariyat, 56 [7] Nisa, 41; Kâf, 21; Hadîd, 19 [8] Furkan, 30 [9] Örnekler için bkz. Taberî, İbn Cerîr, Câmiu’l-Beyân an Te’vîli’l-Kur’an, Müessesetü’r-Risâle, 1420/2000, XIX/264; İbn Kesir, Ebu’l-Fidâ İsmail b. Ömer, Tefsîru’l-Kur’âni’l-Azim, Dâru Tayyibe, 1420/1999, VI/108; Reşid Rıza, Tefsîru’l-Kur’âni’l-Hakîm, Hey’etü’l-Misriyye, XII/266 [10] İbn Kesir, Tefsîru’l-Kur’âni’l-Azim, VI/108 [11] Sâbûnî Muhammed Ali, et-Tibyân fî Ulûmil’-Kur’an, el-Mektebu’l-Asriyye, 1430/2009, s. 10 [12] Bakara, 105 [13] Vakia, 81-82 [14] Taha, 2-3 [15] Nisa, 59-60 [16] Haşr, 21 [17] Hadid, 16